

Τὴν 10-08-2016 ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ψάλλεται ὁ ἑσπερινός τῆς 11-08-2016

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

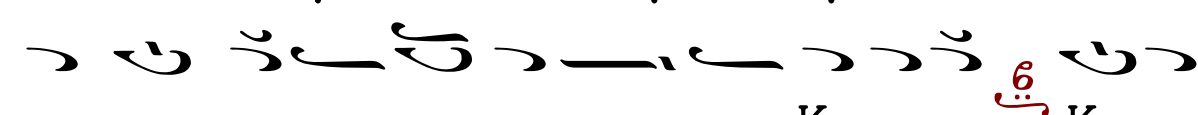
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,

Ἦχος λ̣ — — — — — Δι̣

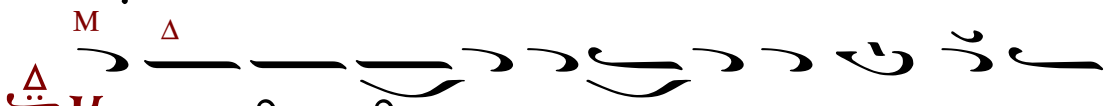

Κυ ρι ε ε κεκραξα προς σε ει σα α

κου σον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ε κεκραξα προς σε ει σα ακου σον μου

προσχεσ τη φω νη της δε η η σε ως μου εν

τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον

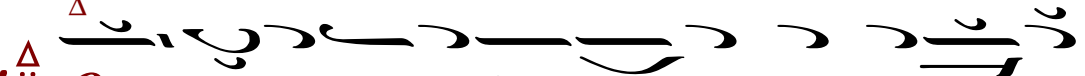
μου Κυ ρι ι

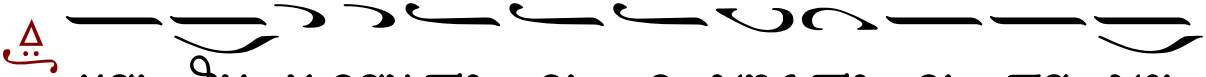

Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως

θυ μι αμα ε νω ω πι ον σου επαρ σις τω

ων χει ρων μου θυ σι α εσπε ρι νη ει σα κου

σον μου Κυ ρι ι

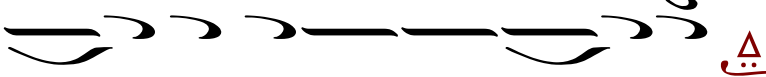

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου

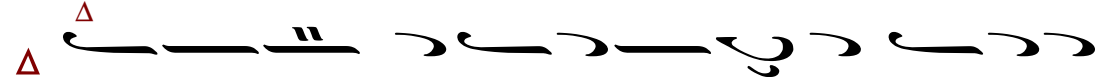

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν και ου μη συν δι α σω με τα των

ε κ λε κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λε γξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσευχη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων κα τε ποθησαν

εχομε να πετρας οι κριται αυτων

Ακουσονται τα ρηματα μου ο τι η

δυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη επι

της γης διεσκορπισθητα οστα αυτων

παρα τον αδην

Ο τι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αντα νε

λης την ψυχη ην μου

Φυ λα ζον με α πο πα γι δος ης συ
νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λων
των ερ γα ζο με ε νων την α νο μι ι
αν

Πε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ
των οι α μαρ τω λοι κα τα μον α σει μι ε γω
ε ως αν πα ρε λ θω

Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα
φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η
σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α παγ γε λω

Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα

μου και συ ε εγνωστας τριβους μου

Εν ο δω ταυτη η ε πορευ ομην

ε κρυψαν πα γι δα μοι

Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε

πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε εστι νο εκ ζη τωων την ψυ χην μου

Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα

Σὺ εἰ ἡ ἐλπίς μου μερίζου εἰ ἐν γῇ

ζωντῶν

Προσχεῖς πρὸς τὴν δεήσιν μου ὁ

τί ἐταπείνω θῆν σφοδρὰ

Ῥύσαι με ἐκ τῶν κατὰ διώκοντων

με ὅτι ἐκραταίω θῆσαν ὑπὲρ ἐ

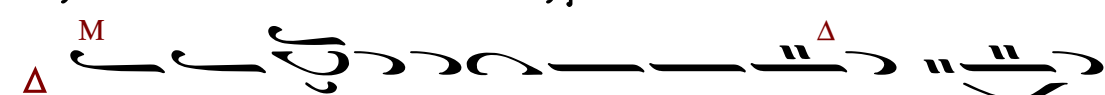
με

Ἐξαγάγε ἐκ φυλάκης τὴν ψυχὴν

μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνό

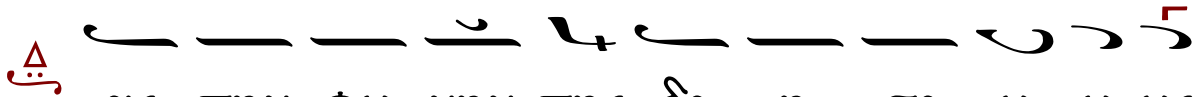
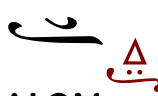
ματί σου

Ἐμὲ ὑπομένουσι δίκαιοι

 ε ωσουαν τα πο δω ως μοι

 Εκ βα θρων ε κε κρα ζα σοι οι Κυ ρι

 ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης

 μου

 Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα

 εις την φω νην της δε η σε ω ω ως

 μου

Ψάλλομεν Σπυχηρά Προσόμοια
 Τῆς ἑορτῆς. Τριήμερος ἀνέστης

Ὕμνος λη Δι

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
 Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός
 ἐστίν.

Μορφοῦμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδὰμ τὸν
 πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὥφθης

δεύτερος Ἀδάμ, ἐν ὅρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβὼρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. β΄. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐξέστησαν ὁρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὅρει τῷ ἁγίῳ, μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἣν τοῖς θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὢν, ἀρρήτως λάμπας ὑπὲρ ἥλιον.

Τοῦ Ἀγίου

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν

αὐτοῦ.

Εὖπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχανὰς ἀνδρειότατε, στερρᾷ ἀθλήσει σου, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ τῷ Κτίστη σου, θυσία καθαρὰ καὶ εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Στίχ. ε΄. Ἀινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Εὖπλε παναοίδιμε Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἐκουσία γνώμη, καρτερῶς ἐχώρησας, καὶ τοῦτον προφανῶς τροπωσάμενος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ, τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὖπλε παναοίδιμε Χριστόν, ἁρωγὸν κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας, καὶ σῶμα δι' αὐτόν, τῷ διώκτη Μάρτυς, παραδοὺς εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἵματος· διὸ στεφάνω σε, τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν, ὁ Δεσπότης καὶ Σωτὴρ καὶ Κύριος.

Ἦχος Ἀ Πα

Δο ο ζα Πατρι ι ι ι και Υι υι υι
 ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
 α α α τι
 και νυ υ υ υν και α α α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω ω ω ω νω
 ων Α α α μην
 Ο ρος το πο ο τε ζο φω δε ες και
 αι κα απνω ω ω δες νυν τι μι ον και Α
 α γι ον ε ε στιν εν ω οι πο δες
 σου ε στη η σααν Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

προ αι ω νων γαρ κε κα λυμ με ε ε ε
 νο ον μυ στη η η η ρι ι ι ον επ
 ε σχα των ε φα νε ρω ω σεν η φρι κτη
 η σου ου με τα μο ορ φω ω σις Πε τρω Ι ω
 α α αν η η και Ι ι α κω ω ω βω οι
 τι νες την α κτι να του προ σω που σου μη η
 η φε ρο ον τες και την λα μ προ τη τα των χι
 τω νων σου επι προ σω πον εις γην κα τε
 βα ρυ υ υ υ νο ο ον το οι και τη εκ στα
 σει συ νε ε ε χο με ε νοι ε θα αυ μα α
 ζον βλε πο ον τες Μω υ σην και Η η λι ι ι

αν⁶ συλ λα λουν τας σοι τα με ελ λον τα α συ
 υμ βαι αι αι νει ει ει ειν σοι^π και φω νη ε εκ
 του Πα α τρος^Δ ε μαρ τυ υ ρει ει λε ε ε
 γου ου ου σα^Δ ου τος εστιν ο Υι ος μου ο
 ο α γα πη η τος^Δ εν ω ε ευ δο ο ο ο
 κη η η σα^Δ αυ του ου α κου ου ε ε τε
^πος τις και δω ρει ται τω ω κο ο ο σμω⁶ το ο ο
 με γα α ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο ος⁶

Φῶς ἱλαρόν

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἱλαρόν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας

Προκείμενον

$$\text{H}\chi_{05} \frac{\lambda}{\pi} \dot{\varphi} \longrightarrow \text{K}_{\varepsilon}^{\circ}$$

$\overline{\chi}$
 χ
 ρ

Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον

με ^{γ'} και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις

$$\mu\varepsilon_{\chi}(\Delta\iota)$$

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. χ Θ ϵ $\omicron$ ς ϵ ν τ ω $+$ $\omicron$ ν $\omicron$ μ α

τι σου σω σον με ^{γ'}η και εν τη δυ να μει σου

κρινει ει εις με ε ε

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ

τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον,
Σπικηρὰ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια.
ᾠχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὲ ἀμείψαι θέλων,
ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβὼρ παραγυμνώσων,
τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. **Κ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ
γῆ.

Κέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψαν ἀπορρήτως,
τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαβὼρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν
σύμπασαν ἐφαίδρυνεν.

Στίχ. **Θ**αβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται.

Λῖφνης οἱ Μαθηταί, τὸ ἑξαλλον ἰδόντες, τὸ
τῆς στολῆς καὶ πάσης, διαρτίας σου Λόγε,
πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα... Καὶ νῦν ... ᾠχος δ'

ᾠχος δ' Πα
Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
Υι υι υι ω και Α γι ι ω Πνε ε
ε ευ μαα α α τι

^Π
^π⁹ **Κ**αι νυ υ υ υν και α α α ει ^π⁹ και εις ^Μ
^Π ^Ν ^Π
 τους αι ω νας των αι ω ω ω ω νω
 ων Α α α μην ^π⁹
^π⁹ **Ε**ις ο ορος υ ψη η λον ^{γ'} με τα μορφω
^Δ
 θει ει εις ο Σω ω τηρ ^Δ τους κο ρυ φαι ους ε
 χων των μα θη των εν δο ζω ως ε ε ξε ε ε
^π⁹ λα α α α μ ψ ας ^π⁹ δη λων ο τι οι εν υ ψει
 των α ρε των δι α α α πρε ψ α αν τες ⁶ ^λ και
 της εν θε ου δο ξης α ξι ι ω ω θη η η
 σο ο ο ον ται ^π⁹ συ λ λα λουν τες δε τω Χρι ι
^Δ ⁶ ^λ
 στω ^Δ Μω υ σης και Η η λι ι ι ας ⁶ ^λ ε δει

κνυ υ ον ^Δ ο ο ο τι ι ζω ω ων των ^Δ και
 νε ε κρω ω ων κυ υ ρι ε ε ευ ει ^π και ο
 πα λαι δι α νο ο μου ^π και Προ φη των λα λη
 η η η σα ας υ πη η η η ρ χε Θε ε ος ^π
 ω και φω νη η η η του Πα α τρος ^Δ εκ νε
 φε ε λης φω τει ει νης ^Δ ε μαρ τυ υ ρει
 ει λε ε ε γου ου ου σα ^Δ αυ του α α
 α κου ε ε τε του δι α σταυ ρου τον Α δην
 σκυ υ υ λευ σα αν τος ⁶ και νε κροις δω ρου με
 νου ζω η η ην την αι αι ω νι ι ο ο ο
 ο ο ον ⁶

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλμὸς ρμβ΄ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς
αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ
μου ὥς γῇ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου

ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν

Ἦχος Δ΄

Θεός Κυριός και επεφανεν ημιν

ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονο

ματι Κυριου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κυριός και επεφανεν ημιν

ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονο

ματι Κυριου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῇ Θεοτοκῷ ἐκτενῶς νυν προσ
δραμώμεν ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ
προσπεσώμεν ἐν μετάνοιᾳ κράζοντες
ἐκ βάθους ψυχῆς Δεσποινὰ βοήθησον
+ ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα σπεύσον ἅ
πολ' ὠμεθα ὑποπλήθους πταισμάτων
μη ἀποστρέψῃς σου δούλους κενούς σε
γάρ καὶ μονὴν ἐλπίδα κέκτημεθα

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

ⲕⲁⲓⲛⲥⲏⲥ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲕⲁⲓ ⲓⲥⲧⲟⲥ ⲁⲓ ⲱⲛⲁⲥ

ⲧⲱⲛⲁⲓ ⲱⲛⲱⲛ Ἀⲙⲉⲛ

Ⲑⲱⲥⲓ ⲱⲡⲉⲥⲱⲙⲉⲛ ⲡⲟⲧⲉ Ⲑⲉ ⲟⲧⲟⲕⲉ

ⲧⲁⲥ ⲧⲱⲛⲁⲥⲧⲉⲓⲁⲥⲥⲟⲩ ⲗⲁⲗⲉⲓⲛⲟⲓ ⲁⲛⲁⲗⲓⲟⲓ ⲓⲥⲓ

ⲙⲉⲓ ⲕⲁⲣⲥⲱⲡⲣⲟⲓⲥⲧⲁⲥⲟⲡⲣⲉⲥⲃⲉⲱⲟⲩ ⲥⲁ

ⲧⲓⲥ ⲉⲙⲁⲥ ⲉⲣⲣⲱⲥⲁⲧⲟⲩ ⲉⲕⲧⲟⲥⲟⲩⲧⲱⲛⲕⲓⲛⲧⲱⲛ

ⲱⲛⲱⲛ ⲧⲓⲥ ⲃⲉ ⲃⲓ ⲉⲡⲱⲗⲁⲗⲉⲛ ⲉⲱⲥⲱⲛ ⲉⲗⲉⲱ

ⲑⲉⲣⲟⲩⲥ ⲟⲩⲕⲁⲡⲟⲥⲧⲱⲙⲉⲛ ⲃⲉⲥⲡⲟⲓⲛⲁ ⲉⲕ

ⲥⲟⲩⲥⲟⲩⲥⲁⲣⲃⲟⲩⲗⲟⲩⲥⲱⲗⲉⲓⲥ ⲁⲓ ⲉⲕⲡⲁⲛⲧⲟⲓ

ⲱⲛ ⲃⲉⲓⲛⲱ ⲱⲱⲛ

Ὁ Ν' φαλμός χῡμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

'Ωδη α'

Ἐγὼ δὲ διὰ τοῦτο

$$\mathfrak{H}\chi_{\sigma\tau} \frac{\lambda}{\pi} \ddot{\alpha} \quad N\eta \overset{\mathfrak{Q}}{\text{---}} \Gamma\alpha$$

 περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

$\overset{\Pi}{\text{—}} \underset{\gamma}{\curvearrowright} \curvearrowright \underset{\beta}{\curvearrowright} \curvearrowright \overset{\alpha}{\curvearrowright} + \overset{N}{\text{—}} \text{—} \underset{\delta}{\curvearrowright} \underset{\epsilon}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\text{—}} \underset{\zeta}{\curvearrowright}$
προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι

ζη των ^ΝΩ ^ΓΜη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

των δυ σχερων και δεινων με δι^N α σωσον^Γ

 Υ π ε ρ α γ ι α Θ ε ο τ ο κ ε σ ω ω σ ο ν

η μας

Παθων με τα ραττου σιπροσβολαι πολ

λης αθυ μι ιας ε μπιπλωσαι μου την ψυ

χην ει ρη νευσον Κο ρη τη γα ληνη την

του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευματι

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρθε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων

σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω και

την ψυ χην και την δι α νοι αν

καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

τῶν αἰῶνων ἀμην

Νοσούντα τοσώμα καὶ τὴν ψυχὴν

ἐπισκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ

σου ἀξιώσον μὴ Θεομητορ

ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχευτρία

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς
Οὐρανίας ἀψίδος

ὑπερᾶ γιὰ Θεοτοκώ

σὸν ἡμᾶς

Προστασίαν καὶ σκεπὴν ζωῆς ἐμῆς

τί θημι Σε Θεογενήτορ Παρθένε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ₉ προς τον λι με να σου ^Δ₉

των α γα θων η αι τι α ^Γ₈ των πιστων το

στηριγμα μο νη πανυμνη τε ^Γ₈

^Γ₈ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σων η μας ^Γ₈

^Γ₈ Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον ^Γ₈ και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ₉ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ₉

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ₈ τον Χρι στον ε

κυ η σας μο νη πανα χραν τε ^Γ₈

^Γ₈ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευματι

Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων

αι τιον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις

πα θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ

μοι βο η θη σον των ι α μα των γαρ

α νελ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα

να μω με τον α δα πανη τον

Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν

ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν

Επι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με

νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι

την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν

και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο

ος

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἑκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα

Ἦχος Ἀ Δι

Πρεσβει α θερ μη και τει χος α προ
σμα χη τον ε λε ους πη γη του κο σμου
κα τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
ο το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν
δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε

ως προ στα τευ ου σα

Ὡς δὲ
Εἰσακήκοα, Κύριε
Ἦχος λδ Γα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

των πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ

βερ νη την τε κου σα Κυ ριον και τον κλυ

δω να κα τευ να σον των ε μων πται σμα

των Θε ο νυμ φευ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Εὐσπλαγχνίας την αβυσσον ἐπι κά
λου με νω της σης πα ρασχου μοι ἡ τον
εὐσπλαγχνον κυ ἡ σασα και Σω τη ρα παν
των των υμνου των σε

Δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ω
Πνευματι

Ἀπο λαυ ον τες Πα να γνε των σων δω
ρη μα των ευ χα ρι στη ρι ον α να μελ
πο μεν ε φυ μνι ον οι γι νω σκον τες σε Θε
ο μη το ρα

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Οι ελ πι δα και στη ριγ μα και της σω

τη ρι ας τειχος α κραδαν τον κε κτη με

νοι σε Πα νυμνη τε δυσχε ρει ας πα σης εκ

λυ τρου με θα

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς,

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Εμ πλη σον Α γνη ευ φρο συ νης την

καρ δι αν μου την σην α κη ρα τον δι δου

σα χα ραν της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα

τον αι τι ον
τον αι τι ον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Λυ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο

το ο κε Α γνη η αι ω νι α τε κου

σα λυ τρω σιν και την ει ρη νην την παν τα

νουν υ πε ρε χου σαν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Λυ σον την α χλυν των πται σμα των μου

Θε ο νυμ φε τω φω τι σμω της της λαμπρο

τητος^{Δ9} η φως τε κουσατο θειον και προαιω

νι ον^Γ

^Γκαι νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην^Γ

^Γασαι Α γνη των παθων μου την α

σθενειαν^Γ επι σκοπης σου αξιωσασα^{Δ9}

και την υγειαν τη πρεσβει α σου παρασχου
μοι^Γ

Ὡδὴς'
Τὴν δέξιν

^ΓΥπερ αγιαθεο το σωωσον

η μας^Γ

Θα να α του ου ου ου και της φθορας
ως ε σωσεν ε αυτον εκ δε δω κωωστω θα
να τω την τη φθορα και θα να τω μου
φυσιν κα τα σχε θεισαν Παρθε νεδυσωπη
σον τον Κυριον σου και Υι ον της εχ θρων
κακουργι ας με ρυ σα σθαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας

Προστα α α τι ιν σε της ζω ης ε
πι στα μαι και φρου ραν α σφα λε στα α την
Παρθε νε των πει ρασμων δι α λυ ου σαν

ο χλον^χ και ε πη ρει ας δαι μονων ε λαι νου
 σαν^ρ και δε ομαι δι α παν το^Δς εκ φθο ρας των
 πα θων μου ρυ σθη ναι με^ρ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
 Πνευ μα τι^ρ
 Ως^ρ τει ει ει χο ο ος^χ κα τα φυ
 γης κε κτη με θα^χ και ψυ χων σε παν τε λη η σω
 τη ρι αν^ν και πλα τυ σμον εν ταις θλι ψε σι
 Κο ρη^χ και τω φω τι σου α ει α γα λλο με
 θα^ρ Ω Δε σποι να και νυν η μας^Δ των πα
 θων και κιν δυ νων δι α σω σον^ρ

καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ νας

των αἰ ὡ νων ἀμην

Ὁ ἐν κλι ἰ ἰ νη ἡ ἡ νυν ἀσθε

νων κατὰ κείμαι καὶ οὐκ ἐστὶν ἰ ἀσὶς τῇ

σαρκὶ μου ἀλλ ἡ Θεὸν καὶ Σωτηρὰ τοῦ

κοσμοῦ καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νοσούντων κυ ἡ σα

σα σου δεομαι τῆς ἀγαθῆς ἐκφθοράς νο

σημάτων ἀνάστησον

Ὁ Διὰ ἀσώωωσόν ἀποκιν

δύνων τοὺς δούλους σου Θεοτοκε

τί πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σε κατὰ φευγόμεν

ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στα σι αν

α α χρα α αν τε η δι α λο

γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως επ ε

σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον

ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α

αν

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιο

Ἦχος Ἀΐ Δι

Προστα σι α των Χρι στι α νων α κα
ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η
την α με τα θε τε Μη πα ρι ι δης α μα ρ τω
λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα σον
ως α γα θε εις την βο η θει αν η μων
των πι στως κραυ γα ζον των σοι Τα χυ νον
εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε σι αν
η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο
το κε των τι μων των σε

Καί εὐθύς τὸ προκείμενον

^Δ
⁶ ^λ ^Β Μνη σθη σομαι του ο νοματος σου εν
 παση γενε α και γενε α (δίζ) ⁶ ^λ

^χ ⁶ ^λ **Στίχ.** Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου,
 καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
 Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. ⁶ ^λ

^Π ^Δ
⁶ ^λ Του ο νοματος σου μνησθη σομαι ^Δ ^λ
 εν παση γε νε α και γε νε α α α ^Μ ⁷ ⁶ ^λ

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
 ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
 Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
 ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη παῖσι.

Ὁ Χορὸς. **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

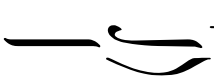
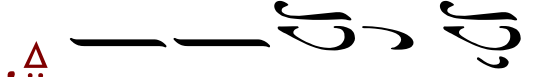
Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

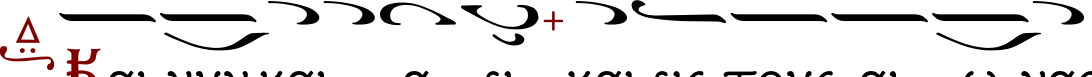
Ὁ Ἱερεὺς

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα
Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ
σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ.
Καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν
ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου
ἡ Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνὴ μεγάλη, καὶ
εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ
πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου
μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὥς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ
ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν
ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ
μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε
Μαριὰμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν

μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

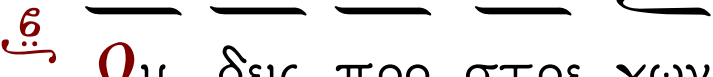
Ἦχος Δι' Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε πνευ
 μα τρι ας η ε εν μο να δι ε ξα λει ψον τα
 πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

  Κα νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην Ταις της Θε ο το κου
 πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ξα λει ψον τα
 πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

^χ
 Ἐλεῖς με ὁ Θεὸς κατὰ
 τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον
 τὸ ἄνομημα μου

^χ
 Μὴ καταπιστεύσης με ἂν θρωπι-
 νη προστασία Παναγία Δεσποινα
 ἀλλὰ δεξαιδέησιν τοῦ ἱκετοῦ σου
 θλίψεις γὰρ ἐχέμε φερεῖν οὐ
 δύναμαι τῶν δαίμονων τὰ τοξεύμα-
 τα σκεπηνού κεκτημαι οὐδε ποῦ προ-
 σφυγῶ ὁ ἀθλίος παντοφέν πολεμου

με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
σου Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ
στα σι α των πι στων μη μου πα ρι δης την
δε η σιν το συμ φε ρον ποι η σο ον

Ἄετρα Θεοτοκία Ου δεις προ στρε χων

ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ
πο ρευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο το κε
αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω
ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε
ω ω ως

Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε
 νων α παλ λα γη των α σθενουν των υ υ
 παρχου σα Θε ο το κε Παρ θε νε σω ζε
 πολιν και λα ον των πο λε μου με νων η η
 ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη
 η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
 ων

Ὁ Ἱερεὺς: ὦσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
 καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'
 Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

σας Μητερ α γνηδυσωπησον ρυσθηναι των

πταισμάτων ρ ψυχης τε μο λυ σμάτων

τους εν πι στει κραυ γα ζον τας Ο των Πα

τερων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ω

Πνευματι

Θησαν ρον σω τη ρι ας και πη γην α

φθαρσι ας την σε κυ η σα σαν και πυρ γον α

σφα λει ας και θυ ραν με τα νοι ας τοις

κραυ γα ζου σιν ε δει ζας Ο των Πα τε ρων

η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Και νυν και α ει και εις τους αι

ων ναςτων αι ωνων α μην

Εω μα α των μα λα κι ας και ψυχων

αρρωστι ας Θε ο γεννητρια των πο

θω προ σι ον των τη σκεπη σου τη θει

α θε ρα πευειν α ξι ω σον η τον Σω τη

ρα Χριστον η μιν αποτεκουσα

Ὡς ἡ
Τὸν Βασιλέα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Τους βο η θει ας της πα ρα σου δε

ο μενους ^Δμη πα ρι δης Παρ θε ε νε υ μνουν

τας ^νκαι υ περ υ ψουν τας σε Κο ρη εις αι ω

νας ^Γ

^ΓΥ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ^Γ

^Γτων ι α μα των ^Γτο δα ψι λες ε πι

χε εις ^Δτοις πι στως υ μνου σι σε Παρ θε νε ^νκαι

υ περ υ ψου σι τον α φρασ τον σου το κον ^Γ

^ΓΔο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^Γ

^Γτας α σθε νει ας μου ^Γτης ψυ χης ι α

τρεῦ εἰς ^Δ₉ καὶ σαρκὸς τὰς οὐδὺ νας Παρθε νε

^ν_Δ ἰ να σε δο ζα ζω τὴν Κε χαριτω με

νην ^Γ_Δ

^Γ_Δ καὶ νυν καὶ α εὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ

ωνας τῶν αἰωνων ἀμην ^Γ_Δ

^Γ_Δ τῶν πειρασμων σου ^Γ_Δ τὰς προσβολὰς ἐκ

διωκεῖς ^Δ₉ καὶ παθωντάς ἐφοδοὺς Παρθε

νε ^ν_Δ ἰ να σε δο ζα ζω τὴν κε χαριτω με

νην ^Γ_Δ

Ὡς ἔστι
Κυρίως Θεοτόκον

^Γ_Δ Ὑπεράγια Θεοτοκε σωσον

η μας

Ρο η ην μου των δα κρυων μη α πο

ποι η η σης η του παν τος εκ προ σω που

παν δα κρυον α φη ρη κο τα Παρ θε νε

Χριστον κυ η σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Χα ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον

Παρ θε νε η της χα ρας δε ζα με νη το

πλη η ρω ω μα της α μαρ τι ας την

λυ υ πην ε ζα φα νι σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Αι μη ην και προ στα σι α των σοι προ

σφευ γο ον των γε νου Παρ θε νε και τει χος α

κρα α δα αν τον κα τα φυ γη τε και σκε

πη και α γαλ λι αμα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Φω το ος σου ταις α κτι σι λαμπρυ νον

Παρ θε ε νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι

ω ω κου ου σα τους ευ σε βως Θε ο το

κον σε καταγγελλοντας

και νυν και αι και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

κα κω ω σε ως εν το πω τω της α

σθε νει ει ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε

ρα πευ στον εξ αρ ρω στι ας εις ρω σιν με

τα σκευ α ζουσα

Μεγαλυνάρια

α ζι ον ε στιν ως α λη

θως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την

αι μα κα ριστον και πα να μω μη τον

και Μη τε ρα του Θε ου η μων Την τι μι

ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λα μπη δο νων η λι α
 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της κα
 τα ρας την Δε σποι ναν του κο ο σμου
 μνοις τι μη σω μεν

Α πο των πολλων μου αμαρτι ων α
σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η ψυ χη
Α προς σε κα τα φευ γω την Κε χα ρι τω
με νην ελ πις α πηλ πι σμε ενων συ μοι
βο η θη σον

Α Δε σποι να και μη η τηρ του Λυ τρω του
Α δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι
κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ
σου τε χθεν τα Ω Δε σποι να του κο ο
σμου γε νου με σι τρια

Α Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην

νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
 νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των
 των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε
 του οικτειρη ησαιη μας
 λα λα τα χει λη των α σε βων
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου
 την σε πτην την ι στο ρη θει σαν υ πο
 του α πο στο λου Λου κα ι ε ρω τα α
 του την Οδη γη ητριι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου
 Με γας εν α θλη

σει α να δειχθῇεις ως τροπαι ο φορος και
 εν θ αυ μα σιν ευ κλε ης με γας αν τι λη
 πτωρ της Εκκλησι ας ω φθης Γε ωρ γι
 ε παμ μα ακαρ Μαρ τυ ρων καυχημα
 Πα σαι των Αγ γε ε λων αι στρα τι
 αι Προ ο δρο με Κυ ρι ι ου Α πο στο
 ο λων η δω δε κας Οι Α γι οι παν τες
 με τα της Θε ο το κου ποι η σα τε πρε
 σβει ει αν εις το σω θη ναι η μα α α ας
 Πα σαι των Αγ γε λων αι στρα τι αι
 Προ δρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω

δε κας ρ οι Α γι οι Παν τες με τα της
Θε ο το κου ρ ποι η σα τε πρε σβει ει αν ρ
εις το σω θη ναι η μα α α ας ρ

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ

εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Εἶπα ψάλλομεν τὸ Προβλεπόμενο ἀπὸ το Ὑπικόν
Ἀπολυτίκιον.*

Ἦχος ὕ Γα

Με τε μορφω ὦ θης εν τω ο ρει Χρι

στε ε ο Θε ος δειξας τοις Μα θη ταις σου την

δο ξαν σου κα θως η δυ ναν το λαμ ψον και η

μιν τοις αμαρτω λοις το φως σου το α ι δι

ον πρε σβει αις της Θε ο το κου φω το δο

τα δο ξασοι οι οι οι οι οι οι

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων,

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἴλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα καί ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. .

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστός ὁ

ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας)
καὶ πάντων τὸν Ἅγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

*Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταγούστου ψάλλονται,
τὰ ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΔ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς...

Ἦχος ὑ̣ Γα̣^φ

ἤ̣ ^Γ
 ἤ̣ ^Γ
 πο στο λοι εκ πε ρα α τω ω
 ω ω ν ^γ
 συ να θροῖ σθεν τε ες εν θα α δε ^γ
 Γε θση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω ω ^γ
 κη δευ
 σα τε μου ου το σω ω μα ^γ
 και συ
 Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
 πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα ^γ
 ἤ̣ ^Γ
 ἤ̣ ^Γ
 ἤ̣ ^Γ
 ἤ̣ ^Γ
 ἤ̣ ^Γ
 ἤ̣ ^Γ
 ἤ̣ ^Γ

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των

αι ω νι ω ω ν βα σα α νων

Και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω

προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη

μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω

πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων πα ρα

κα α λω ω σε ε ε Παρ θε ε ε ε ε νε ε

βο η θη σον μοι εν τα α α χει

Χρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε

και δω δε κα τει ει χε πο ο λης η

λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως ἡ α κα
τα α νο ο η η η τον θ α α α αυ μα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η ην ἡ

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.